
Advies 'Nieuw financieel stelsel en spelregels'

RSF-kenmerk 63/11

---

15 oktober 2012

Aan het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amsterdam,

Hierbij reageert de Raad voor de Stadsdeelfinanciën op uw brief van 30 september 2012 waarin wordt verzocht om te adviseren over de financiële verhouding met de stadsdelen in 2012/2013 (zie RSF-kenmerk 62/4). Tevens wordt advies gevraagd over de voortgang en het fundament van een nieuw financieel stelsel. Het college vraagt de raad of de genoemde spelregels en aanpak voldoende zijn voor het vervolgtraject om te komen tot een adequate implementatie voor de begroting van 2014.

Over de financiële verhouding met de stadsdelen in 2012/2013 brengt de Raad voor de Stadsdeelfinanciën in oktober 2012 een afzonderlijk advies uit.

Dit advies richt zich op de voortgang en het fundament voor een nieuw financieel stelsel en de daarbij gehanteerde spelregels.

De volgende onderwerpen worden aan de orde gesteld:

1. pijlers '1 stad, 1 financieel stelsel' en afstemming met andere trajecten en maatregelen;
2. de relatie met de voorstellen in het kader van de 'hoofdlijnen voor het nieuwe bestuurlijk stelsel';
3. de spelregels in relatie tot doeltreffendheid en doelmatigheid;
4. drie niveaus van spelregels;
5. vervolgtraject raming- en bekostigingsfunctie (fase 2).

Ad 1: pijlers '1 stad, 1 financieel stelsel' en afstemming met andere trajecten en maatregelen

Met het werken aan een nieuw financieel stelsel geeft het College een vervolg aan het advies van de Raad voor de Stadsdeelfinanciën van 22 april 2012 (RSF kenmerk 39/89) over 'de toekomst van het financieel stelsel; 1 stad, 1 financieel stelsel'. Het college heeft in haar adviesvraag benadrukt dat zij binnen het kader van de voorgestelde Wijziging van de Gemeentewet (juli 2012) hecht aan een systeem waarbij de verworvenheden van het oude stelsel zo goed mogelijk worden geborgd. Via het programma raming- en bekostigingsfunctie wordt gewerkt aan de ontwikkeling van een nieuw financieel stelsel, gebaseerd op de gedachte 'één stad, één financieel stelsel'.

vergelijkbare pijlers '1 stad, 1 financieel stelsel' en motie Meurs/Van Leuven in 1983

De redenen om nu aan een nieuw financieel stelsel te werken zijn dezelfde als die van de motie Meurs/Van Leuven in 1983 (aangenomen op donderdag 1 december 1983) gericht op het met substantieel minder middelen (personeel en materiaal¹) handhaven van het bestaande voorzieningenniveau. Tijdens een gesprek met de voorzitter van de Raad voor de Stadsdeelfinanciën, voorafgaand aan het in maart 2012 uitgebrachte advies, hebben de wethouders van Financiën en van Bestuurlijk Stelsel de Raad voor de Stadsdeelfinanciën gevraagd om te adviseren over de mogelijkheid om de uitgangspunten van deze motie per 2014 te kunnen invoeren, gericht op het vergroten van een stadsbrede doeltreffendheid en doelmatigheid en met behoud van de sterke kanten van het huidige financiële stelsel.

---

¹ Dit omvat ook programmalasten en investeringen.

De belangrijke pijlers van ‘1 stad, 1 financieel stelsel’ zijn (net zoals bij de motie Meurs/Van Leuven destijds) onder andere het objectiveren van de budgetten van taakgebieden op basis van doelmatigheid en doeltreffendheid, een gelijk inkomstenpotentieel voor dezelfde taakgebieden en jaarlijkse bestuurlijke besluitvorming over tekorten en overschotten ten opzichte van de rompbegroting.

betekenis optimale schaal en territoriale organisatie-eenheden voor doeltreffendheid en doelmatigheid

De vormgeving van de pijlers moet volgens de Raad voor de Stadsdeelfinanciën worden geplaatst in een beweging waarbij;

- taken op het juiste schaalniveau worden belegd. De ervaringen met 30 jaar stadsdelen wijzen op de positieve (financiële) effecten van het gebruik van de schaal van stadsdelen op de uiteenlopende gemeentelijke taakvelden. Ervaringen in internationaal verband en de beleidslijn van het rijk bij decentralisaties ondersteunen dit. In het advies van maart 2012 heeft de Raad voor de Stadsdeelfinanciën verschillende voorbeelden van het bereiken van positieve financiële effecten bij een juist schaalniveau (territoriaal binnengemeentelijk dan wel stedelijk/regionaal) aangegeven en uitgewerkt, zowel vanuit het verleden als gericht op de toekomst (waaronder de implementatie van de uitgangspunten van de Wmo en de decentralisaties van begeleiding en jeugdzorg). Ook eerder in reactie op de voorstellen van de commissie Mertens heeft de Raad voor de Stadsdeelfinanciën gewezen op het belang om taken op het juiste schaalniveau te beleggen met speciale aandacht voor het optimaliseren van beleidsketens, zoals die ten aanzien van zorg en welzijn;
- gebruik wordt gemaakt van (zelfstandige) territoriale organisatie-eenheden op zowel het stedelijk-regionaal als op het lokaal-stadsdeel niveau. Daarbij is er onderlinge vergelijking (benchmarking) en effectieve beheersing (door spreiding) van financiële risico's mogelijk;
- een optimale dienstverlening tegen minimale kosten (doeltreffend en doelmatig). Daarbij speelt zowel de kracht van positieve prikkels die autonome afwegingsruimte met zich mee brengt een rol, als ook het oog hebben voor samenhangende ketens binnen/tussen taakgebieden (horizontale integratie), op grond waarvan maatwerk kan worden geleverd. Dit kan niet worden bereikt in een situatie van verkokering van taakvelden c.q. organisatie-onderdelen.

afstemming met andere trajecten

De Raad voor de Stadsdeelfinanciën constateert dat ‘1 stad 1 financieel stelsel’ een van de (flankerende) maatregelen is binnen een groter geheel van in de Kadernota 2013 opgenomen maatregelen om Amsterdam Financieel Gezond te maken.

Voor de beheersbaarheid van het totaal van de maatregelen is het van belang om de voortgang van de verschillende trajecten periodiek in samenhang te monitoren, te evalueren en bestuurlijk af te wegen.

Dit geldt zeker ook voor de trajecten met financiële gevolgen, zoals ‘1 stad, 1 financieel stelsel’ en ‘1 stad en 1 opgave’.

Gegeven het karakter van de verschillende trajecten verwacht de Raad voor de Stadsdeelfinanciën dat ‘1 stad en 1 financieel stelsel’ daarbij vanuit het toewerken naar een duurzaam houdbaar financieel systeem in toenemende mate een structurele, centrale lijn gaat vormen, waarbinnen onder meer het inpassen van de grote decentralisaties een plaats moet krijgen en waarop andere, meer incidentele, maatregelen en trajecten op moeten worden afgestemd. Een en ander komt samen in de Kadernota 2014.

ad 2. de relatie met de voorstellen in het kader van de ‘hoofdpijnen voor het nieuwe bestuurlijk stelsel’

De Raad voor de Stadsdeelfinanciën heeft haar eerdere adviezen los van de wijze van bestuurlijke aansturing geformuleerd, waaronder de veranderingen in de bestuurlijke aansturing die verband houden met de mogelijke afschaffing van de bestuurlijk kop van de stadsdelen als gevolg van veranderingen in de gemeentewet.

Nu de raad kennis heeft kunnen nemen van de recentelijk door het college aangegeven ‘Hoofdpijnen nieuw bestuurlijk stelsel’ wil zij wel op de relatie van deze hoofdpijnen met het nieuwe financiële stelsel ingaan. Het

betreft met name die onderdelen waar de voorstellen voor het nieuwe bestuurlijke stelsel vooral richtinggevend zijn en nog verder moeten worden uitgewerkt (zie hieronder). Dat alles binnen de context dat een vorm van lokaal bestuur met 7 territoriale bestuurscommissies wordt voorgesteld.

De reactie van de Raad voor de Stadsdeelfinanciën richt zich op de volgende passages uit de hoofdlijnen voor een nieuw bestuurlijk stelsel die een relatie hebben met de spelregels:

- a. in de eerste plaats de passage over het wetsvoorstel: “Volgens de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel is het straks niet langer mogelijk een ‘aanzienlijk deel van de belangen’ van de gemeente over te dragen aan andere organen binnen de gemeente (zie pag. 4 onder Wettelijke mogelijkheden)”.
- b. in de tweede plaats de passage waarin wordt aangegeven dat “al met al leiden deze keuzes (ten aanzien van het lokale takenpakket) tot een eigenstandig lokaal pakket van bevoegdheden en taken dat duidelijk omschreven is en waarbij integrale keuzes mogelijk zijn. De precieze omvang van het takenpakket van de bestuurscommissies moet nog worden bepaald, maar dit zal naar verwachting substantieel kleiner zijn dan nu. Dit heeft uiteraard ook gevolgen voor het budget van de bestuurscommissies (zie onder Samenvattend pag. 7)”.
- c. in de derde plaats betreft dit de passage over gebiedsgericht werken door stadsdelen én door stedelijke diensten (pag. 12 onder Gebiedsgericht werken): “in het nieuwe bestuurlijk stelsel wordt van stedelijke diensten verwacht dat zij waar de maatschappelijke opgave dat verlangt, gebiedsgericht werken, mede in opdracht van bestuurscommissies. Van stadsdeelorganisaties vergt dat samenwerking in het gebied met diensten”.

Ad a.

Hierbij wijst de raad erop – conform de bevindingen in het advies van de VU over de binnengemeentelijke decentralisatie na afschaffing van de deelgemeenten en deelgemeentebesturen – dat een verzwaring van decentrale taken, indien dit leidt tot optimalisering van de dienstverlening, niet strijdig is met het wetsvoorstel tot Wijziging van de Gemeentewet zoals deze in juli 2012 door de Tweede Kamer is aangenomen, zeker als blijkt dat een andere werkwijze voor de stad duurder is.

Het wetsvoorstel biedt daarmee – ook binnen centrale kaderstelling – nog steeds de mogelijkheid van stadsdelen met een groot pakket aan samenhangende bevoegdheden. Dit betekent tevens dat de uitkomst van de voorstellen van de commissie Mertens voor de instelling van grotere stadsdelen met een groot geoptimaliseerd takenpakket nog steeds mogelijk is.

Voor een groot deel van het takenpakket van de gemeente Amsterdam dat in het verleden geoptimaliseerd over stad en stadsdelen is verdeeld, is er op basis van de eigen Amsterdamse bevindingen en die van (inter)nationale studies geen reden om daar verandering in aan te brengen. Dit betekent dat bij de optimalisatie van de verdeling van taken kan worden gefocused op recente en toekomstige decentralisaties. Het onnodig doorlichten en herschikken van alle gemeentelijke taken op basis van een verkeerde lezing van de nieuwe wetsvoorstellen zou de operatie alleen maar onnodig complex, ineffectief en inefficiënt maken.

Ad. b.

Centraal in de reactie van de Raad voor de Stadsdeelfinanciën op de verwachting dat de omvang van het lokale takenpakket en daarmee verbonden budgetten substantieel kleiner zullen zijn, staat dat de raad bestendig aandacht heeft gevraagd voor het optimaliseren van bepaalde beleidsketens (juist ook binnen het kader van Amsterdam Financieel Gezond). Om enkele voorbeelden te noemen: Wmo, decentralisatie Awbz, Centra Jeugd en Gezin, decentralisatie Jeugdzorg en de WWB. De raad heeft daarbij - op basis van de ervaringen van Amsterdam zelf en op basis van de ervaringen op internationaal en nationaal niveau - de verwachting uitgesproken (en heeft daar in haar advies van 22 maart 2012 ook op gewezen) dat het takenpakket op

decentraal lokaal niveau groter zal worden met navenante verhoging van het budget. Daarbij zijn per saldo besparingen te verwachten alsmede een betere beheersing van de kostendynamiek en financiële risico's.

Ad c.

Conform de advisering van maart jongstleden vindt de raad het vanuit het bereiken van een effectieve en efficiënte werkwijze uitermate belangrijk om lokale taken in samenhang en eenduidig onder de directe (budgettaire) verantwoordelijkheid van het bestuur van de territoriale organisatie te brengen (binnen globale stedelijke beleidskaders en met zo weinig mogelijk noodzakelijke afstemmingen met stedelijke diensten). Het gaat hierbij om aanwezigheid in de wijk, om het aanbrengen van differentiatie en maatwerk in het voorzieningenaanbod en om het aangaan van lokale partnerschappen. Deze taken dienen onder directe verantwoordelijkheid van de desbetreffende territoriale organisatie te worden uitgevoerd en niet vanuit (verschillende) stedelijke diensten.

Waar sprake is van staf- en steundiensten, die (ook) ten dienste van stadsdelen kunnen werken, moet goed naar mogelijke perverse prikkels in de wijze van bekostiging worden gekeken. Gedwongen winkelnering kan tot een verlies aan kostenbewustzijn of aan kwaliteitseisen bij de afnemers leiden.

Per saldo zijn de urgente noodzakelijke veranderingen ten behoeve van het tot stand brengen van een optimale taakverdeling tussen stad en stadsdelen in de ogen van de Raad voor de Stadsdeelfinanciën de volgende:

1. het optimaal verdelen van recent toegevoegde en in de komende jaren te decentraliseren taken vanuit het organisatieprincipe dat ze op het meest doelmatige en doeltreffende niveau worden belegd, goed afgestemd op de reeds bestaande geoptimaliseerde verdeling van gemeentelijke taken over stad en stadsdelen. Daarbij is het niet logisch en verstandig om op stedelijk/regionaal niveau taken te beleggen die een buurt/wijkgerichte uitvoering, afgestemd op stadsdelen, vereisen. Dit geldt uiteraard niet voor taken waarvoor de stedelijke/regionale invalshoek en organisatievorm de belangrijkste is;
2. het toedelen van breed samengestelde, geobjectiveerde budgetten, aansluitend bij het door de stad gewenste volume, met behoud van een grote mate van bestedingsvrijheid (inclusief de positieve prikkels voor budgetbeheersing). Dit is voor de stadsdelen een relatief beperkte innovatie, maar voor de stedelijke organisatie een grotere stap. Stedelijke diensten krijgen daarmee een grotere financiële verantwoordelijkheid.

ad 3. de spelregels in relatie tot doeltreffendheid en doelmatigheid

De voor het nieuwe financiële stelsel voorgestelde spelregels vormen een goede uitwerking van eerdere adviezen van de raad en een evenwichtig startpunt om budgetten te objectiveren en normeren. De spelregels sluiten aan bij het streven naar doeltreffendheid en doelmatigheid zoals dat ook bij de inrichting van het nieuw bestuurlijk stelsel wordt nagestreefd.

Grofweg zijn drie niveaus te onderscheiden: kader, dekking en uitgaven (zie verder ad 4). Het is van belang de verschillende spelregels in samenhang te beschouwen ook in relatie tot de beoogde prikkelwerking.

De bruikbaarheid van de spelregels toetsen wij aan vier criteria: (1) eenduidigheid, (2) objectiveerbaarheid, (3) inzicht in achtergronden en effecten en (4) flexibiliteit (ofwel inpasbaar in verschillende organisatorische en bestuurlijke stelsels). Uiteindelijk is de vraag aan de orde of het stelsel en het toepassen van de spelregels leidt tot beter inzicht in doeltreffendheid en doelmatigheid: een hoog kwaliteitsniveau tegen zo laag mogelijke kosten. Om hier te komen, is het maken van (objectieve) benchmarks en het zoeken naar *best-practices* voor zowel beheersmatige als ontwikkelingstaken onontkoombaar. Dan biedt dit stelsel aan spelregels de transparantie en het inzicht die expliciete bestuurlijke keuzes mogelijk maken.

De spelregels bieden tevens een kapstok om nieuwe taken (zoals bijv. decentralisaties Awbz en Jeugdzorg) onder te hangen. Nieuwe taken dienen in nauwe samenhang met het proces van normering/benchmarking en in relatie met aanverwante onderdelen van het bestaande takenpakket ('ketens') te worden beoordeeld of deze het meest optimaal in termen van efficiency en kostenbesparing op centraal niveau ('regionaal horizontaal geïntegreerde taken') of op decentraal niveau (de 'lokaal horizontaal geïntegreerde taken') kunnen worden georganiseerd.

Het werken met meerdere territoriale eenheden voor de lokaal horizontaal geïntegreerde taken kent voordelen vanuit de mogelijkheid van financiële normering (benchmarking) en beheersing (spreiding van risico's). Daarbij is het wel van belang dat de territoriale eenheden kunnen werken vanuit enerzijds een breed takenpakket, algemeen beschikbare budgetten en een gedelegeerd integraal afwegingskader en anderzijds aansprakelijk en afrekenbaar zijn op hun verantwoordelijkheden. Datzelfde geldt (maar daar is de vergelijking iets lastiger) voor de regionaal horizontaal geïntegreerde taken. De raad wijst erop dat het vanuit twee niveaus wijkgericht werken vermoedelijk tot rolonduidelijkheid en mogelijk dubbelwerk gaat leiden.

De raad verwacht voorts, met het college, dat zeker de komende jaren er aanzienlijke uitdagingen liggen op het regionaal niveau, waar (beleidsmatige) samenwerking met de randgemeenten ook aan ketenoptimalisering kan bijdragen. Het motto "Amsterdam te groot en te klein" doet nog steeds opgeld.

Het zoeken naar een optimale schaal voor beleidsvorming en uitvoering, met onderscheid naar lokaal en regionaal horizontaal geïntegreerd, zal een belangrijke bijdrage leveren aan het opvangen van de decentralisatiekorting van het Rijk (5-10% bij Awbz en Jeugdzorg). Vanzelfsprekend hoort op het regionaal/stedelijk niveau ook de financiële kaderstelling voor het lokaal/decentraal takenpakket: dat is nu juist de kern van ons advies.

Efficiency en territoriale ketens (maatwerk in beleidsvorming en -uitvoering) moeten - binnen gestelde centrale kaders - hand in hand gaan, met een schaalniveau dat benchmarking en normering mogelijk maakt. Positief hierbij is dat aansluiting wordt gezocht bij de systematiek van het gemeentefonds (objectivering van maatstaven en periodiek onderhoud van het systeem). De 'Eindrapportage eerste fase één stad één financieel stelsel voor CMT van 11-10-2012' toont de mogelijke meerwaarde hiervan bij het objectiveren van budgetten (zie hoofdstuk 4 p.6-26).

Ad 4: drie niveaus van spelregels

De spelregels vormen een noodzakelijke stap in de ontwikkeling van een nieuw stelsel. Binnen het systeem van de spelregels zijn –zoals aangegeven - drie niveaus onderscheiden:

- Niveau 1: budget voor het wettelijk en bestuurlijk gekozen kader (clusters, taken en voorzieningen): spelregel 1 en 2;
- Niveau 2: bepalen van de dekking: spelregel 3 t/m 5;
- Niveau 3: de hoogte van het uitgavenbudget: spelregel 6 t/m 9.

Nadruk moet blijven liggen op zelfstandige organisatie-eenheden die binnen globale centrale kaders opereren. Per niveau benoemt de raad een aantal aandachtspunten voor de invoering en uitwerking in het komende jaar.

Niveau 1:

Zelfstandige organisatie-eenheden hebben een eigen budgetverantwoordelijkheid. Gedurende het jaar wordt het budget in principe niet gewijzigd: 'geen overhaaste aanpassingen'. Dit uitgangspunt is juist.

Externe omstandigheden kunnen evenwel, alsmede relaties met bredere (beleids-) ketens, tot verstoring leiden. Dit vraagt om de mogelijkheid van intensief onderhoud: het aanpassen van de verdeling- of volumespelregels. De raad wijst daarbij op de bestaande spelregels inzake de reguliere evaluatie van het stadsdeel-fonds.

Ook verwacht de raad dat in de eerste jaren rekening moet worden gehouden met meer discussie over (de uitkomsten) van verdeel- en volumespelregels. De raad verwacht dat één en ander in de huidige fase de intensieve betrokkenheid van alle organisatieonderdelen vraagt. De interactie tussen onderdelen moet leiden

tot een door alle partijen gedragen evaluatie-agenda. Ze spreekt dan ook haar waardering uit voor de aandacht daarvoor in het plan van aanpak. Nadat de spelregels zijn beproefd, kan de druk daarna verminderen.

Niveau 2:

Het uitgangspunt van gelijke inkomenspotentiëlen zoals in spelregel 3, 4 (en deels) 5 is uitgewerkt, wordt onderschreven. Deze spelregels laten onverlet dat de organisatie-eenheid binnen het beschikbare budget (tijdelijk) mag 'sparen' en/of 'investeren' om hiermee nog meer efficiency te bereiken. Uiteindelijk is dit één van de beoogde (en essentiële) positieve prikkels (zie ook spelregel 8 en 9).

Niveau 3:

Een belangrijk onderdeel van het stelsel is objectivering van uitgaven. Dit vraagt om een juiste keuze van de benchmarks. Rekening houden met objectieve verschillen betekent dat verschillen in uitgaven per organisatie-eenheid vergelijkbaar zijn (of vergelijkbaar te maken zijn). Voor de benchmark gaat het om vergelijkbare territoriale organisatie eenheden. Hierbij is een aandachtspunt de benchmarking van taken op een grotere schaal, bijvoorbeeld indien grotere investeringen nodig zijn of als in de sfeer van inkoop of ondersteunende taken een grotere schaal wordt nagestreefd. Zoals eerder aangegeven moet in het geval van staf- en steundiensten, die (ook) ten dienste van stadsdelen kunnen werken, goed op mogelijke perverse prikkels in de wijze van bekostiging worden gelet: gedwongen winkelnering kan tot een verlies aan kostenbewustzijn of aan kwaliteitseisen bij de afnemers leiden.

De objectivering van het voorzieningenniveau is een aandachtspunt voor de benchmark. Een belangrijk aspect van zowel het plan van aanpak als van de spelregels is de veronderstelling dat alle betrokkenen participeren in het opstellen van de normen over het niveau/de kwaliteit van de voorzieningen en het formuleren van (meetbare) doelstellingen, die ten grondslag liggen aan de objectieve verdeling. De democratische legitimatie daarvan door de gemeenteraad behoort het sluitstuk te zijn van dat integrerend proces. De raad wijst in dit verband ook weer op de ervaringen met de evaluaties van het stadsdeelfonds.

Ad 5: vervolgt traject raming- en bekostigingsfunctie (fase 2)

De raad ondersteunt het voorstel voor de uitwerking van de spelregels gericht op het implementeren van het nieuwe financiële stelsel bij de begroting 2014. Daarbij zal in de beginperiode intensief onderhoud nodig zijn. Het resultaat is een toekomstbestendig stelsel, dat kan functioneren bij ieder bestuurlijk en/of organisatorisch stelsel. Het maakt duidelijk waar de keuzes in de laatste twee stelsels een financieel effect op hebben en ondersteunt zo de besluitvorming over die stelsels.

De raad heeft waardering voor de organisatie van het proces, waarbij vanaf het eerste moment betrokkenheid van alle organisatieonderdelen wordt gezocht. Daarbij is het van belang dat die betrokkenheid zich ook uitstrekt tot de bestuurlijke gremia in de stad en dat er – zoals eerder aangegeven – afstemming plaatsvindt met andere trajecten en programma's binnen Amsterdam Financieel Gezond. Een zo grote ingreep in de werkwijze van de gehele gemeentelijke organisatie roept veel vragen op, die ook bestuurlijke aandacht behoeven op straffe van toenemende weerstand. Daarmee zou de beoogde invoeringsdatum van 1-1-2014 groot gevaar lopen. De Raad zal daarbij, als afgesproken, ook de vinger aan de pols houden ten aanzien van de voortgang/implementatie van een nieuw financieel stelsel en de daarbij gehanteerde spelregels.

De Raad voor de Stadsdeelfinanciën vraagt nadrukkelijk aandacht voor de mogelijke inperking van de 2de fase voor producten raming- en bekostigingsfunctie Kadernota 2013 door nu, vooruitlopend op de uitkomsten van (benchmark) onderzoek al richtinggevende uitspraken te doen (zie ook ad 2) over beoogde omvang van het budget (en dus ook takenpakket van de beide schaalniveaus). De Raad wijst in dit verband op de spanning die er lijkt te zijn tussen enerzijds de spelregels en het daarmee te realiseren financieel stelsel en anderzijds de mogelijke richting die in de hoofdlijnen van het bestuurlijk stelsel worden geschetst. De raad adviseert om

duidelijk te maken dat de beslissingen over budget en dus takenpakket in het kader van één Stad, één Financieel stelsel aan de orde komen.